

РЕШЕНИЕ

№ 7141

гр. София, 01.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 19.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9863** по описа за **2021** година докладвано от съдия Красимира Проданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба от пълномощник на началника на Дирекция за национален строителен контрол касационна жалба, срещу Решение от 14.06.2021 г., постановено по НАХД № 6310/2018 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 133 състав, с което е отменено наказателно постановление № С-10-ДНСК-43/13.03.2018 г., издадено от директора на дирекция „Оперативна дейност и контрол“ при ДНСК С., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв. на основание чл. 237, ал. 1, т. 2, вр. чл. 239, ал. 1, т. 2 и чл. 22, ал. 1, т. 15 от Закона за устройство на територията, за нарушение на чл. 137, ал. 3, вр. чл. 169, ал. 1 и ал. 3, вр. чл. 168, ал. 1, т. 3 и т. 4 от с.з.

В касационната жалба е изложено становище за неправилност на въззивното решение, поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Искане се отмяна на решението и потвърждаване на процесното наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът, чрез процесуален представител поддържа жалбата и моли решението да бъде отменено.

Ответникът по касация – [фирма], редовно призован, не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на жалбата.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Съставът на районния съд е установил, че във връзка паднала част от кофражна греда върху кола, движеща се в локалното платно на бул. Ц. Б. III, от строеж „Административно-търговски център с подземни гаражи – к.к. 26,80“, находящ се в УПИ V, кв. 21, м. „Хиподрума“ по плана на [населено място], район „К. село“, на място била извършена проверка от служители на район „К. село“, като за резултатите от проверката бил съставен КП № ПК-АДТЦ-ЦБ-I/22.11.2017 г. Строежът се изпълнявал от [фирма], а [фирма] изпълнявало строителен надзор. В хода на проверката били представени разрешение за строеж, заповед за презаверяването му, акт образец 2, заверена заповедна книга. Били дадени указания за обезопасяване на стоежа, като се монтират предпазни парапети по етажите, проход за преминаване по тротоара и предпазни мрежи по фасадата на строежа.

Строежът бил посетен няколко дни след проверката от ст. инспектор в РО Н. С. при РДНСК – Югозападен район – Н. И., като това посещение не било обективизирано в писмено документ. Било установено, че указанията, дадени от служителите на районната администрация били изпълнени. И. поискала документацията на стоежа, сред която ѝ бил предоставен и договор между възложителя и санкционираното дружество, по силата на който то упражнявало строителен надзор на строежа. На управителя на дружеството била връчена покана да се яви за съставяне на АУАН. Последният не се явил на посочените в поканата дата и час, поради което акта бил съставен в негово отсъствие.

Според съставения АУАН № С-10/13.12.2017 г., [фирма], във функцията си на лице, упражняващо строителен контрол на строеж „Административно-търговски център с подземни гаражи – к.к. 26,80“, находящ се в УПИ V, кв. 21, м. „Хиподрума“ по плана на [населено място], район „К. село“, който се извършва в нарушение на правилата за изпълнение на строителните и монтажни работи и на основание изискванията към строежите по чл. 169, ал. 1, и 3 от ЗТ, като не е извършено обезопасяване на строежа с парпети, ограждения, предпазни устройства и приспособления на изпълнените нива на строежа, не е изпълнен обезопасен проход за преминаване на пешеходци по тротоара и предпазна конструкция над тротоара, с което не били осигурени всички необходими мерки за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при изпълнение на СМР, предвидени в съгласувания през м.10.2007 г. от Д. към СО инвестиционен проект по част П., което било квалифицирано като нарушение на чл. 137, ал. 3, вр. чл. 169, ал. 1 и 3, вр. чл. 168, ал. 1, т. 3 и 4 от ЗУТ. Посочено е, че строежът е от трета категория, а АУАН бил съставен въз основа на цитирания КП, в отсъствието на представител на дружеството.

Въз основа на така съставения акт е издадено процесното наказателно постановление, с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева, на основание чл. 237, ал. 1, т. 2, вр. чл. 239, ал. 1, т. 2 и чл. 22, ал. 1, т. 15 ЗУТ.

За да отмени наказателно постановление решаващият състав на въззивния съд е приел, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване правото на защита на санкционираното лице. Прието е, че описания строеж се изпълнявал в

нарушение на правилата за изпълнение на СМР и на основните изисквания към строежите по чл. 169, ал. 1 и 3 от ЗУТ, като не било извършено обезопасяване на строежа парапети, ограждения, предпазни устройства и приспособления на изпълнените нива на строежа, не бил изпълнен обезопасен проход за преминаване на пешеходци по тротоара и предпазна конструкция над тротоара, с което не са осигурени всички необходими мерки за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при изпълнение на СМР. Съдът е приел, че посочените разпоредби се явяват общи и по никакъв начин не кореспондират с конкретното описание на изразяващото се в бездействие нарушение. Съдът е посочил, че разпоредбата на чл. 169, ал. 1 има седем точки, като не е посочено коя/кои от тях се считат за относими към конкретния случай, като същевременно видно, че нито една от тях не е директно приложима. Същото се отнасяло и за ал. 3. Никъде в посочените разпоредби не се обсъждало неизпълнението на мерки, предвидени в П. от съгласуван инвестиционен проект. Съдът е отбелязал, че изпълнението на тези мерки е задължение на строителя, а не на лицето, упражняващо строителен контрол. Предвид разпоредбата на чл. 168, ал. 1, т. 3 и 4, никъде в АУАН и НП не се твърдяло, че нарушителят е следвало да спре строежа, тъй като е изпълнено някое обстоятелство по чл. 224, ал. 1 и/или чл. 225, ал. 2 ЗУТ. Липсвали каквито и да било основания да се твърди, че строежът попадал в обхвата на чл. 224, ал. 1 ЗУТ, поради което санкционирането на лицето на основание чл. 237, ал. 1, т. 2 ЗУТ се явявало незаконосъобразно.

Процесното наказателно постановление е издадено за това, че дружеството, отговорно за строителния надзор е извършило нарушение на чл. 137, ал. 3, вр. чл. 169, ал. 1 и ал. 3, вр. чл. 168, ал. 1, т. 3 и т. 4 ЗУТ.

Съгласно чл. 137, ал. 3 ЗУТ строежите се изпълняват в съответствие с предвижданията на подробния устройствен план и съгласувани и одобрени инвестиционни проекти при условията и по реда на този закон. Видно е, че цитираната норма е бланкетна и следва да бъде изпълнена с конкретно съдържание, чрез посочване на съответните изисквания за съответствие с ПУП и съгласуваните и одобрени инвестиционни проекти.

Разпоредбата на чл. 169, ал. 1 гласи, че Строежите се проектират, изпълняват и поддържат в съответствие с основните изисквания към строежите, определени в приложение I на Регламент (ЕС) № 305/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2011 г. за определяне на хармонизирани условия за предлагането на пазара на строителни продукти и за отмяна на Директива 89/106/ЕИО на Съвета (ОВ, L 88/5 от 4 април 2011 г.). В т. 1 -7 са изброени и основните изисквания, на които следва да отговарят строежите, а именно: 1. механично съпротивление и устойчивост; 2. безопасност в случай на пожар; 3. хигиена, здраве и околна среда; 4. достъпност и безопасност при експлоатация; 5. защита от шум; 6. икономия на енергия и топлосъхранение; 7. устойчиво използване на природните ресурси. В случая не е конкретизирано на кое изискване за съответствие не отговаря процесния строеж. Алинея трета от своя страна изисква строежите се проектират, изпълняват и поддържат в съответствие с изискванията на нормативните актове за: 1. опазване на защитените зони, на защитените територии и на другите защитени обекти и на недвижимите културни ценности; 2. намаляване на риска от бедствия; 3. физическа защита на строежите. Липсва конкретизация и в този случай, по отношение на кое изискване не е налице съответствие на процесния строеж.

Конкретни задължения за лицето, упражняващо строителен надзор, са предвидени в

разпоредбата на чл. 168, ал. 1 ЗУТ. Съгласно тази разпоредба, в конкретния случай [фирма] носи отговорност за: 3.спиране на строежи, които се изпълняват при условията на чл. 224, ал. 1 и чл. 225, ал. 2 и в нарушение на изискванията на чл. 169, ал. 1 и 3; и 4. осъществяване на контрол относно спазване на изискванията за здравословни и безопасни условия на труд в строителството. В словесната част на НП никъде не се твърди, че дружеството е следвало да спре строежа, при наличието на някоя от двете хипотези, но да не го е сторило. Вмененото нарушение се осъществява чрез бездействие, изразяващо се в непредприемане на мерки за спиране на строежа при наличието на хипотезите на т.3 и 4 от чл. 168, ал. 1 ЗУТ. В случая такива фактически констатации не са направени от страна на наказващия орган и никъде в НП не се говори за „спиране“ на строежа, респ. бездействие на лицето, упражняващо строителен надзор, при наличие на предпоставките за предприемане на активно действие и упражняване на правомощия по спиране на строежа.

От друга страна липсват фактически констатации, че конкретния строеж се е изпълнявал при условията на чл. 224, ал. 1 и чл. 225, ал. 2 ЗУТ. Такива установявания не са налице нито в съставения АУАН, нито в издаденото наказателно постановление, до каквито правилни изводи е достигнал и съставът на районния съд.

От друга страна, дори да се твърди, че строежът е изпълняван в нарушение на изискванията за ЗБУТ, то бланкетната норма не съдържа конкретно правно задължение, което да бъде нарушено.

Предвид изложеното съдът намира, че не са налице касационни основания по чл. 348 НПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, поради което решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

С оглед изложеното дотук, съдът намира, че решението, предмет на съдебен контрол, не страда от твърдените с жалбата пороци. Не са налице касационни основания по смисъла на чл. 348 НПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, поради което решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 14.06.2021 г., постановено по НАХД № 6310/2018 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 133 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.